

Pihenj! Remélj! a felhő még telt,
Nem sokáig könnyezik,
Ahonann az a nedv kivált.
Onnan többszörre is telik.
Mint rózsát, érzelek kinyilni.
Lefejtve rólam két karod
S pihegve nem győződ beszívni
A létfentartó harmatot.²

(OSZK Kt., jelzet és é. n.)

Cím nélkül³

JÓKAI MÓR

Adj egy csókot szép bálványom
Hadd czuppanjon piros szádon.

Míg a csokot czuppantottam
A csecsedbe pillantottam.

Jaj de kedves selyem halom
A bimbóját be is falom.

Mit fogtam a pendely alatt
Selyemtollas kis madarat.

- 2 A vers két változatát ismerjük: Reviczky kézírásával és javításaival: OSZK Kt., jelzet és é. n.
– Idegen kéz írásával, tisztázott másolat Reviczky unokatestvére, Koroda Pál hagyatékában:
PIM Kézirattára, Analekta V. 4735/38/25.
- 3 Jókai kéziratosa verse is a 2007 nyarán előkerült OSZK kéziratári anyagban lappangott eddig.
(A vers szövegének teljes közlése itt először. Cs. T.)

Húzd le rólam a pendelyem
Láss meg egész szűzmeztelen.

Czombod tövét megcsokolom
Kondor faszod felborzolom.

Szétnyilik a pinád partja
Piros száját kimutatja

Hadd nyaljam meg a kis száját.
Azt a duzzadó csiklóját.

Szétny... kis ...⁴
Düllesztem a vénuszdombom

Megmarkolom a farkadat
Piros feje hogy feldagad

Öledbe ülök lovamra
Lábam közé szorongatva.

Végig huzom a pinámon
Hadd meredjen, hadd ugráljon.

Hadd csuzlizza a kis lyukom
A mig beljebb beljebb dugom

Jaj, a pinám már szétrepedt,
Ily falatot még nem evett

Ah hogy tágít, ah hogy baszol
Mindig jobban beljebb nyomul

Taszítsd belém egész tövig
Hadd menjen a köldökömig.

Farkad ugrál pinám dagad
A két fana öszve tapad

⁴ A lap hajtása miatt kikopott a szöveg.

Szopjad a csecsbimbóm nagyon
Hogy a pinám hadd csiklandjon

No most szépen fekügy alám
Én hadd nyomlak, te légy a lyán

Nézd, hogy döföl a két csecsem
Czuppog a pinám édesen

A nyelvem a szádba tolom
Míg a farkad csumoszolom

Dönczölgetlek, lefarollak
Csókolgatlak, átkarollak.

A faromot megmarkolod
A pinámba tövig tolod.

Vedd markodba a két csecsem
Emelj fel szépen csendesen

Hanyattdűlök eltespedve.
Nézd a pinám szétrepedve.

A pinád két ajka tátog
Közepibe belelátok.

Jaj, hogy berzeng pinád nyelve
Mikor a fark el van nyelve

Duzzadozik a csikloja
Farkam hol ki hol be tolja

Selyembozót kondor faszod
Magasra áll a két farod.

No most te nyomj engem alád
Most agyalkasd már le a lyánt

Két czombommal átszorítlak
A farommal feltaszítlak

Hasam czuppog csecsem csapdos
Ajkam csókol, nyelvem dugdos

Jaj a pinám hogy szikrázik
Nedve ömlik, szája ázik

Ah most a fark belem ömöl.
Elájulok a gyönyörtől.

Ah de kéjlek, odavagyok
Kéjnedvtől a pinám bugyog.

Jaj de csikland, jaj de lángol
Ki ne húzd most a pinámból.

Jaj megeszlek, megharaplak
Megfojtalak, agyongyaklak.

Ne huzzad ki a farkadat
Szűk pinámba beledagadt.

Hogy kaczagok hogy csiklandok
Majd lángolok, majd borzongok.

Ah a kéjtől hogy vonaglok
Csupa villanyosság vagyok.

Hagyd a farkad a pinámba
A nyelved meg dugd a számba

Ajkam ajkad csókolgatja
Pinám farkad szorongatja

Fekügyü[nk mo]st megfordítva
Pinám [a] szád felé nyitva.

Most nézd meg a pinám szűz e
Kóstold meg, hogy mi az ize?

Nyalogasd a pinám ajkát
Én meg a farkad kalapját.

Te a csiklóm szopogassad
Én befalom a farkadat

Pinám leplébe a nyelved.
Számban a farkad elnyelve.

No most még egyszer cserére
Dugjunk mindent a helyére

A csecsedet szopogatom
A szőrödet markolgom.

Ha sikoltasz, lefojtalak
A farommal lenyomtalak. (?)

Pinám [??] farkad fecskend
Gyakunk hogy az ágy is rogyan

Ujjongatok sikoltozok.
Czombrul farol ledolgozok

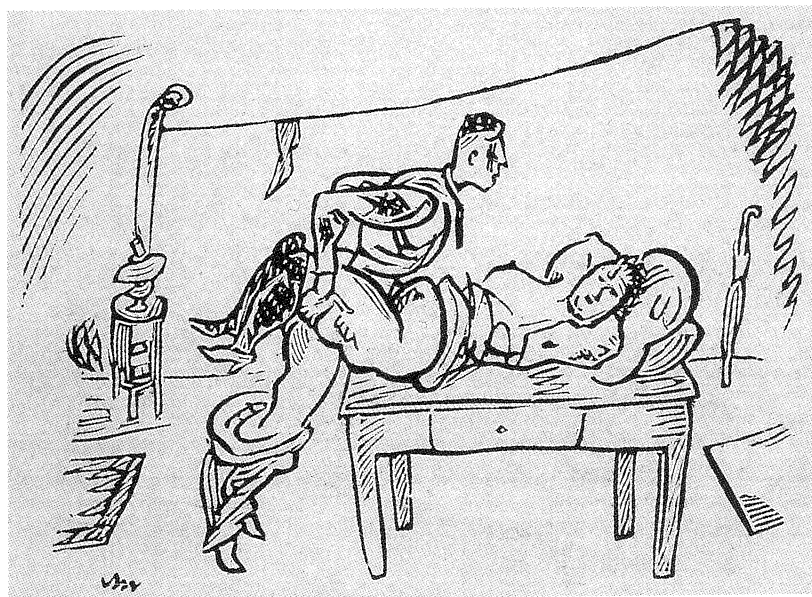
Hol kaczagok, hol meg sirok.
Taszigálok a hogy birok.

Szádba tömöm a nyálamat
Faszom a fanodba tapad.

Farkad szorul a pinámba
Szorongatja⁵

Ez a tündér lakodalom
Szádat pinádat ha falom.

⁵ A sor további szavai nem olvashatók ki.

Major Henrik: *Kis husom!* című albumának 22. rajza
Budapest, 1921

A kép aláírása: „Szép kisgyermekem volt, az isten nyugosztalja, nagyon szerettem.
A rákoskeresztúriban fekszik, nagyon messze van, az isten bassza meg, sose
megyek ki!”

Emlékül kapsz egy szép kincset
Kondor faszombul egy tincset.

(d. n., 1917. 6. sz. leltári bejegyzés)

Karbunkulus

Ha az bűn, mely Istent bántja:
'Akkor bűnt mért alkot?
Vagy ha az szégyennel járna:
'Mért teszik a papok?